

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Факультет іноземної філології
Кафедра англійської мови

Дипломна робота
магістра

з теми: «**КОНЦЕПТУАЛЬНО-СЕМАНТИЧНИЙ ПРОСТІР ІМЕН З
ВЛАСНЕ АНГЛІЙСЬКОЮ ЕТИМОЛОГІЄЮ**»

Виконала:
студентка 2 курсу Angb1-M18z групи
спеціальності 014.02 Середня освіта
Мова і література (англійська)
Панкратова Вікторія Сергіївна

Керівник:
Петрова Т.М.,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри англійської мови

Рецензент:
Шулик П.Л.,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри германських мов
та зарубіжної літератури

Кам'янець-Подільський

2019

ЗМІСТ

ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1. ІМ'Я ЯК ВЕРБАЛІЗОВАНА ІНФОРМАЦІЙНА СТРУКТУРА	9
1.1. Власне ім'я в системі ономастичних одиниць	9
1.2. Семантична структура антропоніма.....	13
1.3. Історична соціальність англійських імен	22
1.4. Концептуальна модель антропонімічної номінації	31
Висновки до розділу 1	38
РОЗДІЛ 2. КОНЦЕПТУАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ СФЕРИ ВЛАСНЕ	
АНГЛІЙСЬКИХ ІМЕН	40
2.1. Концептуальна сфера «Людина».....	40
2.2. Концептуальна сфера «Простір і час»	44
2.3. Концептуальна сфера «Суспільство».....	62
2.4. Концептуальна сфера «Культура»	72
Висновки до розділу 2	82
ВИСНОВКИ.....	84
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	88
СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ	95

СПИСОК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

ВІ – власне ім'я

ЗІ – загальне ім'я

МЗ – мовний знак

ККС – концептуальна картина світу

КС – концептуальна сфера

СС – семантична сфера

СГ – семантична група

ВСТУП

Розпочата в античності суперечка про істинність імен поклала початок численним дослідженням, метою яких став розгляд питання про те, що «несе» в собі слово-ім'я: чи відповідає воно певній внутрішній, прихованій суті. З тих пір питання пізнання природи імені-слова цікавить філософів, лінгвістів та інших вчених. При розгляді специфіки онімів найбільш дискусійними представлені проблеми їх смислової структури. У низці досліджень отримали висвітлення логіко-філософські аспекти зазначеної проблеми, а також суто лінгвістичні, соціологічні та етнокультурні особливості ономастичної лексики [55; 35; 20].

Аналіз англійського ономастикона проводився в дослідженнях з точки зору загальних структурно-семантичних особливостей онімів [33], їх словотворчого потенціалу [59] та семантико-стилістичних особливостей [11].

Увага лінгвістів до проблем вивчення мовної номінації сьогодні багато в чому обумовлена входженням в спектр семантичного аналізу когнітивного підходу, що дозволило зорієнтувати дослідження в цій галузі на розкриття механізмів мовної діяльності в її нерозривному зв'язку з мисленням і реальністю. Когнітивний ракурс вивчення семантики мовного знаку, що зумовлюється тими завданнями, які диктуються сучасною функціональною парадигмою в лінгвістиці, дозволяє по-новому осмислити таксономію різних груп номінативних одиниць, особливо тих, чий статус в мовних класифікаціях до цих пір дискутується. До таких одиниць, зокрема, належить власне ім'я, використання якого у ряді мовних ситуацій настільки відрізняється від відповідної поведінки інших мовних категорій, що, за словами Ю.М. Лотмана, «мимоволі наштовхує на думку про те, що перед нами інкорпорована в товщу природної мови якась інакше влаштована мова» [55, с. 124].

Як самостійний клас мовних одиниць, власні імена були виділені стоїками. З тих пір продовжується дискусія про природу їх якісної визначеності, в ході якої було висловлено низку достатньо суперечливих

думок. Проблемними в теорії ономастики є питання типології власних імен і становлення тих характеристик власного імені, які дозволяють розглядати його як певне когнітивне утворення, що є вписаним в загальний контекст суспільної свідомості на конкретному часовому і соціальному зрізі індивідів. Цим зумовлена зроблена в дослідженні спроба аналізу концептуально-семантичного простору англійських антропонімів германського походження з точки зору відображення в їх семантиці специфічних рис національного менталітету народностей, що стояли у витоків формування сучасної англійської нації.

Таким чином, **актуальність** вибраної теми визначається загальною спрямованістю сучасних лінгвістичних досліджень на розгляд мовних одиниць з точки зору структур людського знання, які вони репрезентують, а також розглядом ментальних процесів, які покладені в основу мовної номінації, текстуальною орієнтацією когнітивної парадигми в мовознавстві та можливістю застосувати інтерпретаційні процедури моделювання до дослідження природи якісної визначеності антропонімів.

Об'єктом дослідження в магістерській роботі виступають англійські імена, що етимологічно походять від германських апелативних основ.

Предметом аналізу є семантичні, ономасіологічні і когнітивні характеристики зазначеної групи антропонімів.

Основна **мета** магістерської роботи полягає у виявленні семантичного, а також лінгвокогнітивного і культурологічного потенціалу власне англійських імен, а також у проведенні аналізу інтеграційної взаємодії лінгвістичних і екстралінгвістичних чинників в семантичній структурі імені.

Досягнення поставленої мети потребує вирішення наступних конкретних завдань:

- розкрити специфіку взаємодії концептів «людина» і «особистість» в семантичній структурі імені;
- розробити концептуальну модель антропонімічної номінації;
- проаналізувати особливості прояву концептуально-семантичних

характеристик власне англійських антропонімів.

Матеріалом дослідження послужили композитні англійські імена германського походження, що були відібрані із сучасних лексикографічних джерел методом суцільної вибірки.

Для досягнення загальної мети і вирішення поставлених конкретних завдань в роботі були використані **методи** семантичного, ономазіологічного і елементи концептуального аналізу.

Наукова новизна проведеного дослідження полягає в тому, що власне англійські імена досліджені як одиниці концептуального рівня, що дало можливість провести комплексний аналіз семантики апелятивних основ зазначених імен з огляду на специфічні особливості національного менталітету англосаксів епохи раннього середньовіччя.

Теоретична значущість роботи полягає у висвітленні лінгвістичного статусу антропоніма як взаємодії власне мовних і екстралінгвістичних чинників в семантичній структурі імені, а також в отриманні даних про принципи аранжування лексем у складі апелятивних основ власне англійських імен.

Практична цінність магістерського дослідження визначається можливістю використання його основних положень і висновків в курсах лексикології та історії англійської мови, в спецкурсах з проблем ономастики, когнітивної лінгвістики та лінгвокраїнознавства.

Апробація роботи. Основні положення, матеріали та висновки даної роботи знайшли своє висвітлення на звітній конференції студентів та магістрантів за результатами НДР у 2018 році.

Публікації. Результати дипломної роботи викладено в 1 публікації, розміщеної у збірнику матеріалів звітної конференції .

Структура роботи. Робота складається зі вступу двох розділів, висновків і списку використаної літератури.

У **вступі** обґрунтовується вибір теми і її актуальність, визначаються мета і завдання роботи, розглядаються її новизна, теоретична значущість і

практична цінність.

У **першому розділі** розглядається статус імені як лінгвосоціального знаку людини-особистості, аналізується соціальність як базисна функціональна характеристика імені, і на цій підставі розробляється концептуальна модель антропонімічної номінації.

Другий розділ присвячений аналізу концептуально-семантичних характеристик власне англійських імен, а також пропонується реконструйована на основі антропонімічних даних ономазіологічна модель світу англосаксонської культурно-історичної традиції.

У **висновках** узагальнюються результати проведеного аналізу і окреслюються перспективи подальшого дослідження проблематики.

Список використаної літератури включає роботи вітчизняних і зарубіжних авторів, перелік лексикографічних джерел і джерел ілюстративного матеріалу.

ВИСНОВКИ

Визнання того факту, що всяка мовна одиниця несе в собі інформацію не тільки про мовну, але і про позамовну дійсність, про індивідуальне сприйняття зовнішнього світу, дозволяє стверджувати, що багато слів в лексиконі неможливо проаналізувати без звернення до екстралінгвістичних фактів. Для їх розуміння необхідно мати в своєму розпорядженні знання про той широкий (соціокультурний) контекст, в якому відбувається їх формування і функціонування. До такої групи слів відноситься ономастична лексика в цілому і антропоніми як один з її розрядів, оскільки їх семантична структура тісно пов'язана із структурою позамовного середовища.

Проведене дослідження природи якісної визначеності англійських імен походження показало, що антропонімічний знак виявляє риси дворівневої залежності: від характеру його денотата і від системних можливостей мови. Аналіз взаємодії двох базисних концептів культури – «людина» і «особистість» – в семантичній структурі антропоніма дозволив прийти до висновку про те, що денотатом зазначеної мовної категорії є особистість як сукупність істотних соціальних характеристик біологічної за своєю природою – людини. При цьому ім'я, набуваючи в соціумі онтологічного статусу лінгвосоціального знаку людини-особистості, виконує двоєдину функцію: воно ідентифікує свого носія як унікальне, неповторне в різноманітності своїх властивостей і характеристик істоту (процес індивідуалізації) і одночасно співвідносить його з іншими членами суспільства (процес ототожнення), перетворюючи людину на особистість для всіх індивідів, що оточують його. Складність і суперечливість онтологічної природи людини-особистості як денотата імені обумовлюють специфіку протікання власне мовних процесів в антропонімічній сфері.

В основу антропонімічної номінації покладені концептуальні установки людини, що дає ім'я, які базуються на її минулому досвіді соціальної діяльності і включають як невід'ємний компонент прогнозований майбутній досвід входження в соціальний колектив іменованого індивіда.

У контексті характерної для англосаксонської культурно-історичної традиції міфо-поетичного типу свідомості ім'я, матеріалізуючись, перетворювалося на елемент структури світу. Зазначений факт зумовив специфіку протікання структурно-семантичних, ономасіологічних і когнітивних процесів в антропонімічній сфері англосаксів.

Реконструйована на основі антропонімічних даних ономасіологічна модель світу англосаксонської культурно-історичної традиції є складним суб'єкт-об'єктним утворенням і є результатом особливої взаємодії «Людина-Світ». У запропонованій моделі Людина як її організуюче начало представлена у момент своєї діалектичної взаємодії з Природою і Соціумом.

Ономасіологічний простір, що розгортається за корпусом апелювативів англійських імен, є ієрархічно організованим. Кожна зафіксована в його складі лексема виражає поняття, яке певним чином асоціюється з низкою інших понять і вписується в загальний культурно-історичний контекст світосприймання англосаксонської епохи. Концептуально-семантичний простір досліджуваних імен представлений чотирма концептуальними сферами: КС «Людина», КС «Простір і час», КС «Суспільство» і КС «Культура», причому кожна з концептуальних сфер, що виділяється, має специфічні особливості побудови.

КС «Людина» представляє свій денотат як істоту, що має подвійну функціональну природу: це біологічна особа, з одного боку, і соціальний індивід, з іншого.

Конституювання КС «Простір і час» відбувається на основі фундаментального для свідомості англосаксів раннього середньовіччя «гентильного» протиставлення «свій» («Ми») – «чужий» («Вони»). В результаті чого основним стає поняття «межа», що реалізується в антропонімічних апелювативах в різноманітних мовних формах.

У КС «Суспільство» чільне місце належить ідеї «багатства» і пов'язаної з ним «влади». Реалізація ж понять, що відображають їх атрибути – силу, благородство, славу, честь, відвагу, переносяться в КС «Культура».

Представлена в семантиці імен германського походження картина світу середньовічних англосаксів є статичною за своєю природою. Вона відірвана від матеріальної сторони життя і орієнтована на міфологізацію і героїку, і є проявом ідеалізації – підкресленням позитивних і приховуванням негативних моментів.

Таким чином, ім'я виступає особливим, специфічним видом тексту, який отримує своє конкретне втілення як номінативно-комунікативне ціле, яке розміщується в широкий контекст культури соціуму. Цей текст в закодованому вигляді зберігає в своїй «семантичній пам'яті» сліди як свого власного лінгвістичного буття, так і певний вписаний в загальну структуру суспільної свідомості соціальний сюжет.

Як знакова система з складною ієрархічною організацією, ім'я-текст є структурно-семантичною єдністю, що представляє в свідомості інтерпретатора певне комплексне явище дійсності у вигляді лінгвістичної одиниці. Приховані в кожній з них глибинні сенси «виходять на поверхню» в лінійній послідовності у вигляді аранжованих у складі власних імен елементів-апелятивів.

У контексті міфо-поетичної свідомості власне ім'я має функціонально-прагматичний статус семантично і соціально мотивованого мовного знаку. Останній сприймається як невід'ємна складова частина іменованого індивіда і стає тим самим елементом структури сучасного йому оточення. Кожна зафіксована у складі антропонімічних апелятивів лексема виражає поняття, що певним чином асоціюється з низкою інших понять, що вписується в загальний контекст світосприймання англосаксонської епохи.

Проведене дослідження дозволяє зробити висновок про те, що власне ім'я як лінгвосоціальний знак людини-особистості містить в собі значний прагмасемантичний потенціал, оскільки воно функціонує як інструмент реалізації номінатора на формування фізично і духовно гармонійної особи номінованого. У кожному конкретному акті антропонімічної номінації вектор реалізації вказаного спрямування залежить від чинників

екстралінгвістичного характеру – від етнічної і соціальної приналежності, рівня освіти, загальних світоглядних орієнтирів номінатора.

Проведене в роботі дослідження англійських імен як згорнутих текстів не є вичерпним. Перспективним представляється аналіз ментальних процесів, які були покладені в основу формування словотворчих моделей імен.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авдеева К.Д. Внутренняя колонизация Англии в XI-XII в.в. / К. Д. Авдеева // Средние века. — 1975. — Вып. 39. — С. 71-105.
2. Бахнян К.В. Социолингвистический анализ антропонимов / К. В. Бахнян // Теоретические проблемы социальной лингвистики. — М.: Наука, 1981. — С. 305-324.
3. Бахтин М.М. Эстетика словесного творчества / М.М. Бахтин — М.: Искусство, 1979 — 424 с.
4. Белецкий А.А. Лексикология и теория языкознания (ономастика) / А. А. Белецкий. — К.: Изд-во Киевского ун-та, 1972. — 209 с.
5. Бланар В. Дистрибуция антропонимических моделей / В. Бланар // Перспективы развития славянской ономастики. — М.: Наука, 1986. — С. 13-20.
6. Болотов В.И. К вопросу о значении имени собственного / В.И. Болотов // Восточнославянская ономастика. — М.: Наука, 1972. — С. 333-345.
7. Вежбицка А. Язык, культура, познание: Пер. с англ. / А. Вежбицка — М.: Русские словари, 1996. — 411 с.
8. Гамкрелидзе Т.В., Иванов В.В. Индоевропейский язык и индоевропейцы: Реконструкция и историко-типологический анализ праязыка и протокультуры / Т.В. Гамкрелидзе, В.В. Иванов — Тбилиси: Изд-во Тбилисского ун-та, 1984. — 863 с.
9. Гуревич А.Я. Средневековый мир: Культура безмолвствующего большинства / А.Я. Гуревич — М.: Искусство, 1990. — 396 с.
10. Жаботинская С. А. К вопросу о принципах построения концептуальной модели языковой номинации / С.А. Жаботинская // Имя: Слово, словосочетание, предложение, текст (именование на различных уровнях языка). — К.: ИСИО, 1993. — С. 48-56.

11. Зайцева К.Б. Английская антропонимия и ее использование: Автореф. дис... канд. филол. наук: МГПИ им. В. И. Ленина / К.Б. Зайцева — М., 1987. — 15с.
12. Карпенко Ю.А. Теоретичні засади розмежування власних і загальних назв / Ю.А. Карпенко // Мовознавство. —1975. — №4. — С. 46-50.
13. Кубрякова Е.С. Части речи с когнитивной точки зрения / Е.С. Кубрякова — М.: РАН ИЯ, 1997. — 328 с.
14. Купер Дж. Энциклопедия символов / Дж. Купер — М.: Изд-во ассоциации Духовного единения «Золотой век», 1995. — 401 с.
15. Курилович Е. Положение имени собственного в языке / Е. Курилович // Очерки по лингвистике. — М.: Изд-во иностр. лит., 1962. — С. 251-266.
16. Лакофф Дж. Мышление в зеркале классификаторов: Пер. с англ. / Дж. Лакофф // Новое в зарубежной лингвистике. — М.: Прогресс, 1989. — Вып. 23: Когнитивные аспекты языка. — С. 12-51.
17. Левицький А.Е. Особливості функціональної переорієнтації власних імен у сучасній англійській мові / А.Е. Левицький // Вісник КДЛУ. Дослідження молодих вчених. «Філолог.». — 1997. — Вип. 1: Проблеми семантики слова та тексту. — С. 3-11.
18. Левицкий А.Э. Функциональные подходы к классификации единиц современного английского языка / А. Э. Левицкий — Житомир: АСА, 1998. — 362 с.
19. Левковская К.А. Проблема значения собственных имён. Рассмотрение подход к собственным именам у Г. Шперберга и О. Есперсена / К.А. Левковская // Теория слова, принципы её построения и аспекты изучения лексического материала. — М.: Высш. школа, 1962. — С. 172-183.
20. Лосев А.Ф. Философия имени / А.Ф. Лосев — М.: Изд-во МГУ, 1990. — 272 с.

21. Лотман Ю.М. Внутри мыслящих миров: Человек — текст — семиосфера — история / Ю.М. Лотман — М.: Языки русской культуры, 1996. — 464 с.
22. Маковский М.М. Сравнительный словарь мифологической символики в индоевропейских языках: Образ мира и миры образов / М.М. Маковский — М.: Гуманитарный издательский центр «Владос», 1996. — 415 с.
23. Мелетинский Е.М. Основные мотивы и термины / Е.М. Мелетинский // Мифологический словарь. — М.: Сов. энциклопедия, 1991. — С. 659-672.
24. Мельникова Е.А. Меч и лира: Англосаксонское общество в истории и эпосе / Е.А. Мельникова — М.: Мысль, 1987. — 203 с.
25. Молчанова О.Т. К семантике имени собственного / О.Т. Молчанова // Проблемы теории и методики языка. — Ярославль: Ярославльский гос. ун-т, 1980. — С. 139-148.
26. Нерознак В.П. Заметки об этимологии имени собственного / В.П. Нерознак // Имя нарицательное и собственное. — М.: Наука, 1978. — С. 84-92.
27. Неусыхин А.И. Проблемы европейского феодализма: Избранные труды А.И. Неусыхин — М.: Наука, 1974. — 538 с.
28. Никонов В.А. Личное имя — социальный знак / В.А. Никонов // Глазами этнографов. — М.: Наука, 1982. — С. 27-50.
29. Норман Д.А. Знания и роль памяти / Д.А. Норман // Вопросы психологии. — 1978. — № 4. — С. 158-169.
30. Павилёнис Р.И. Проблема смысла: Современный логико-философский анализ языка / Р.И. Павилёнис — М.: Мысль, 1983. — 296 с.
31. Перинбаньягам Р.С. Диалогическая личность / Р.С. Перинбаньягам // Знаковые системы в социальных и когнитивных процессах. — Новосибирск: Наука; Сиб. отд., 1990. — С. 66-84.

32. Петров Н.К. Язык, знак, культура / Н.К. Петров — М.: Наука, Гл. ред. вост. лит., 1991. — 328 с.
33. Петрова Е.С. Пределы структурно-семантического развертывания антропонимов современном английском языке: Автореф. дис... канд. филол. наук: ЛГУ им. А. А. Жданова / Е.С. Петрова — Л., 1985. — 17с.
34. Плетников Ю.К. Общество // Философский энциклопедический словарь / Ю.К. Плетников — 2-е изд. — М.: Сов. энциклопедия, 1989. — С. 436-437.
35. Потебня А.А. Мысль и язык / А.А. Потебня // Эстетика и поэтика. — М.: Искусство, 1976. — С. 35-214.
36. Рассел Б. Человеческое познание. Его сфера и границы: Пер. с англ. / Б. Рассел — М.: Изд-во иностр. лит-ры, 1957. — 555 с.
37. Розина Р.И. Человек и личность в языке // Логический анализ языка. Культурные концепты / Р.И. Розина — М.: Наука, 1991. — С. 52-56.
38. Руденко Д.И. Общее имя как явление естественного языка / Д.И. Руденко // Известия АН СССР. Серия Литература и язык. —1986. — Т.45. — №1. — С. 40-51.
39. Руденко Д.И. Собственные имена в контексте современных теорий референции / Д.И. Руденко // Вопросы языкознания. —1988. — № 3. — С. 58-67.
40. Рузин И.Г. Возможности и пределы концептуального объяснения языковых фактов / И.Г. Рузин // Вопросы языкознания. —1996. — № 5. — С. 39-50.
41. Самаркин В.В. Историческая география Западной Европы в средние века: Учебное пособие / В.В. Самаркин — М.: Высшая школа, 1976. — 248 с.
42. Сватко Ю.И. Мир имени: явленность смысла (Ещё одна попытка осмысления философии имени) / Д.И. Руденко, Ю.И. Сватко // Философия имени: в поисках новых пространств. — Харьков: Око, 1993. — С. 3-68.

43. Семашко Л.А. Лексико-семантическая группа древнеанглийский существительных со значением «дом, жилище»: Автореф. дис... канд. филол. наук: 10.02.04 / ЛГУ им. А.А. Жданова / Л.А. Семашко — Л., 1987. — 15 с.
44. Синенко В.С. Имя и судьба / В.С. Синенко // Филологические науки. — 1995. — № 3. — С. 14-22.
45. Системы личных имён у народов мира / АН СССР. Ордена Дружбы народов институт этнографии им. Н.Н. Миклухо-Маклая. — М.: Наука, Гл. ред. вост. лит., 1989. — 384 с.
46. Сказкин С. Д. Очерки по истории западноевропейского крестьянства в средние века / С.Д. Сказкин — М.: Изд-во Моск. ун-та, 1968. — 377 с.
47. Суперанская А.В. Общая теория имени собственного / А.В. Суперанская — М.: Наука, 1973. — 366 с.
48. Токарев С. А., Мелетинский Е.М. Мифология / Е.М. Мелетинский, С.А. Токарев // Мифы народов мира. Энциклопедия: В 2 т. — М.: Советская энциклопедия, 1991. — Т.1. — С. 11-20.
49. Толстой Н.И. Ещё раз о семантике имени собственного / Н.И. Толстой // Актуальные проблемы лексикологии. — Минск: Изд-во БГУ, 1970. — С. 200-209.
50. Топорова Т.В. Культура в «зеркале языка»: Древнегерманские двучленные имена собственные / Т.В. Топорова — М.: Школа «Языки русской культуры», 1996. — 253 с.
51. Тэйлор Э.Б. Первобытная культура: Пер. с англ. / Э.Б. Тэйлор — М.: Соцэкгиз, 1939.— 570 с.
52. Успенский Б.А. Избранные труды: В 2 т. / Б.А. Успенский — М.: Генезис, 1994. — Т.1: Семиотика истории. Семиотика культуры. — 432 с.
53. Уфимцева А.А. Типы словесных знаков / А.А. Уфимцева — М.: Наука, 1974. — 206 с.
54. Факторович А.Л. Дубль-имя: взаимодействие значений (ЛСВ полисеманта и омонимы) / А.Л. Факторович // Имя: Слово, словосочетание,

предложение, текст (именование на различных уровнях языка). — К.: ИСИО, 1993 — С. 151-161.

55. Флоренский П.А. Избранные сочинения: В 2 т. / П.А. Флоренский — М.: Правда, 1990. — Т.1: Столп и утверждение истины. — 490 с.

56. Хрисанфова Е.Н. Человек / Е.Н. Хрисанфова // БСЭ. — 3-е изд. — М., 1978. — Т. 29. — С. 50-54.

57. Шервуд Е.А. От англосаксов к англичанам (к проблеме формирования английского народа) / Е.А. Шервуд — М.: Наука, 1988. — 237 с.

58. Шершевская Е.Б. О значении имени собственного / Е.Б. Шершевская // Вопросы лексической и фразеологической семантики. — Ростов-на-Дону: Р.-н.-Дону пед. ин-т, 1979. — С. 14-20.

59. Шуткина Г. М. Функционирование имен собственных как производящих основ в системе словообразования английского языка: Автореф. дис... канд. филол. наук: Киев. гос пед. ин-т иностр. яз./ Г.М. Шуткина — К., 1987. — 25 с.

60. Щетинин Л.М. Переход собственных имён в нарицательные как способ расширения словарного состава английского языка (на материале английских фамильных имён): Автореф. дис. канд. филол. наук / МГПИ им. В.И. Ленина / Л.М. Щетинин — М., 1962. — 17 с.

61. Algeo J. Is a Theory of Names Possible? / J. Algeo // Names. — 1985. — #33. — P.175-244.

62. Allport G.W. Personality and Social Encounter: Sel. Essays / G.W. Allport — Boston: University Press of America, 1960. — 374 p.

63. Deny T.K. Great Britain. Its History from Earliest Times to the Present Day / С.Н.С. Blount, Т.К. Deny, Т.Л. Jarman — London: Oxford University Press, 1962. — 392 p.

64. Gardiner A. The Theory of Proper Names. A Controversial Essay / A. Gardiner — 2nd ed.— London: Oxford University Press, 1954. — 76 p.

65. Harder K.B. *Names and Their Varieties* / K.B. Harder — Boston: University Press of America, 1986. — 276 p.
66. Kearney H. *The British Isles: A History of Four Nations* / H. Kearney — Cambridge: Cambridge University Press, 1995. — XL, 324 p.
67. Kripke S. *Naming and Necessity* / S. Kripke // *Semantics of Natural Language*. — Dordrecht: Reidel, D. Davidson & G. Harman, 1972. — P. 254-355.
68. Lehrer A. *Names and Naming: Why We Need Fields and Frames* / A. Lehrer // *Frames, Fields and Contrasts. New Essays in Semantics and Lexical Organization*. — Hillsdale (NJ): Lawrence Erlbaum Associates, 1992. — P. 123-142.
69. Lieberson S. *What's in a Name?... Some Sociological Possibilities* / S. Lieberson // *International Journal of the Sociology of Language*. — 1984. — #45. — P. 77-187.
70. Mill J.S. *A System of Logic* / J.S. Mill — London: Longman's Green, 1936. — 324 p.
71. Morton A.L. *A People's History of England* / A.L. Morton — London: Lawrence & Wishart, 1989. — XII, 484 p.
72. Pulgram E. *Theory of Names* / E. Pulgram — Berkeley: American Name Society, 1954. — 49 p.
73. Saka P. *The Architecture of Proper Meaning* / P. Saka — Tucson: MS, 1989. — 196 p.
74. Schwarz S.P. *Naming and Referring: The Semantics and Pragmatics of Singular Terms* / S.P. Schwarz — Berlin-New York: de Gruyter, 1979 — 196 p.
75. Searle J.R. *The Problem of Proper Names* / J.R. Searle // *Semantics*. — Cambridge: Cambridge University Press, 1971.—P. 134-141.
76. Sorensen H.S. *The Meaning of Proper Names. With a Defined Formula for Proper Names in Modern English* / H.S. Sorensen — Copenhagen: Gad, 1963. — 117 p.
77. Sullivan W.J.S. *Review of «On Defining the Proper Name» by John Algeo* / W.J.S. Sullivan // *Forum Linguisticum*. — 1977. — #2. — P. 79-82.

78. The English World: History, Characters and People. — London: Thames & Hudson, 1982. — 268 p.

79. Trevelyan G.M. Illustrated English Social History: Vol. 1-4. / G.M. Trevelyan — Harmondsworth (Middl'x): Penguin, 1972-1973. — Vol.1. — 328 p.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

80. САЛИ: Рыбакин А.И. Словарь английских личных имён / А.И. Рыбакин — 2-е изд.; испр. и доп. — М.: Русский язык, 1989 — 222 с.

81. WDFN: McLeod I.L. The Wordsworth Dictionary of First Names / I.L. McLeod, T. Freedman — Hertfordshire: Wordsworth Editions Ltd., 1995. — 232 p.

82. ODECN: Withycombe E.G. The Oxford Dictionary of English Christian Names / E.G. Withycombe — 3rd ed. — London: Oxford University Press, 1977. — 428 p.

83. DFN: Hanks P. Dictionary of First Names / P. Hanks, F. Hodges — 2nd ed. — Oxford & New York : Oxford University Press, 1996. — 444p.